

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Св. Йоасаф, Єпископ
Білгородський**

**St. Joasaph, Bishop of
Belgorod**

**Saint Joasaph, l'Évêque de
Belgorod**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
ikutash@gmail.com

„Твоя Молитва мені подобається.”

На 23-го грудня (це ж - 10-го грудня за юліянським календарем) ми поминаємо ще одного великого Святця з України. Це - Святий Йоасаф, Єпископ Білгородський (місто в західній Росії, 40 кілометрів від кордонів України).

Св. Йоасаф народився у місті Прилуках у Чернігівській області 8/21 вересня, 1705 р., на Празник Різдва Пресвятої Богородиці і його охрестили Якимом. Його батько, Андрій Горленко, походив зі шляхетської козачої родини. Його ж мати, Марія, була дочкою Гетьмана Данила

Апостола. Він був першим із 8-ох дітей а виховувала його в основному його мати, тому що батько часто попадав у неласку Царя Петра I і дуже багато часу пробував на засланні.

Батьки були добрими, побожними людьми, що знаходили в Молитві силу переносити життєві труднощі. Одного дня коли його батько, Андрій, молився за малого Якіма то прийшло йому видіння. Він побачив Божу Мати в повітрі на обрії а його синок молився перед нею на колінах. Пречиста ласкаво глянула на хлопчика і сказала: „Твоя Молитва подобається мені.”

Якіма вписали в Київську Духовну Академію у віці сім літ. Багато-хто з-поміж його викладачів були Монахами, і молодому Якіму сподобався їхній спосіб життя. Отож у юному віці 20 літ він став Рясофором Іларіоном у Межигірському Монастирі у Києві. А 21 листопада/4 грудня, на Свято Введення у Храм Пресвятої Богородиці, він прийняв чернечий постриг з іменем Йоасаф у Київському Братському Монастирі. На той час він вже й закінчив був свої студії в Академії.

Предстоятель Київської Єпархії Архиепископ (після передання Київської Митрополії в юрисдикцію Московського Патріархату у 1686 р., сан Першоієрарха її був знижений до Архиепископа) Рафаїл (Заборовський) звернув увагу на здібність юного Монаха і став передавати йому щораз більше відповідальностей. Йоасаф віддавався духовним подвигам у додатку до своїх адміністративних обов'язків, як і личило Монаху. Він написав твір про важливість таких подвигів під назвою Брань чесних седми добродітелей з седми гріхами смертними.

У 1737 р. Єромонах Йоасаф став Ігуменом Свято-Преображенського Мгарського Монастиря у Лубні (у Польщі). Там на той час знаходилися Моці переслідуваного Патріарха Константинопольського, Афанасія, який був упокоївся у цьому ж Монастирі. Він декілька раз і появлявся Ігумену Йоасафу, щоб заохочувати його в важких трудах. Сьогодні Моці Св. Афанасія знаходяться в Кафедральному Благовіщенському Соборі у Харкові у сидячому стані за традицією грецькою.

Йоасаф не довго служив у Лубні, бо скоро покликали його в Москву, і він у недовзі став Вікарієм Сергієво-Свято-Троїцької Лаври. Слідувало 11 років важкої праці, в яких він пильнував за відновленням, як духовних так і фізичних, ресурсів Церкви. Цариця Росії, Єлизавета I, дочка царя Петра, що так багато терпінь спричинив сім'ї Горленкам, любила слухати проповіді о. Йоасафа. Кажуть, що за її влади (1741-1762) ані жодну людину не стратили. Святитель був земляком Олексія Розумовського, з яким вона мала нерівний шлюб, який не передавав титули й привілеїї ні йому ні їхнім нащадкам. А брат Олексія був останнім Гетьманом України, Кирило Розумовський.

За вказівкою Цариці Архимандрита Йоасафа висвятили на Єпископа Білгороду й Обояна (місто в Курській області) 1748 р. у Кафедральному Соборі Свв. Апостолів Петра й Павла в Санкт-Петербурзі. Владика Йоасаф далі визначався, як Душпастир. Він часто відвідував свою паству, багатьох із них знав по імені, і посвячував себе пильнувати за їхніми потребами, як духовними так і фізичними. Він також сильно дбав про освіту Духовенства та про належне виконання Церковних Відправ за Типіконом. Він вимагав вияв належної пошани до Святошів.

І так одного разу в м. Ізюмі (в Харківській області) він побачив Ікону Матері Божої, яку повісили не на відповідному місці і зразу наказав її повісити там, де належить з огляду на святість Особи написаної на ній. Ця Ікона стала відомою, як Піщанська Ікона Божої Матері і від неї творилося багато чудес.

Св. Йоасаф керував своєю Єпархією всього лише 5 років. Він упокоївся у Бозі 10/23 грудня. Моці його виявилися нетлінними і чудеса творилися тим, які їх шанували. Його прославили Святим за діяльною участю останнього Царя Росії, Миколи II, 4-го вересня 1911 р.

Щодня о год. 3:00 по полудні, у годину коли Господь наш Ісус Христос помер на Хресті, Св. Йоасаф говорив цю особливу Молитву до Спаса: „Благословенний день і година, коли Господь мій Ісус Христос народився, постраждав на Хресті і помер за мене. О Господи Ісусе Христе, Сину Божий, у годину моєї смерті прийми душу Твого раба, земного мандрівника, за Молитви Пресвятої Твоєї Матері і всіх Святих Твоїх, бо ж Ти благословенний на віки віків. Амінь.”

Цю Молитву пропонує й нам Св. Йоасаф, щоб стала й нашою Молитвою.

St. Joasaph, Bishop of Belgorod

Saint Joasaph, l'Évêque de Belgorod

“Thy prayer finds favour with me”

« Ta prière trouve grâce à mes yeux »

On December 23 (which is December 10 according to the Julian Calendar) we commemorate the memory of yet another great Saint from Ukraine. It is St. Joasaph, Bishop of Belgorod (in western Russia, 40 kilometers from the border of Ukraine).

Le 23 décembre (le 10 décembre selon le calendrier julien), nous commémorons la mémoire d'un autre grand saint de l'Ukraine, soit Saint Joasaph, Évêque de Belgorod (situé dans l'ouest de la Russie, à 40 kilomètres de la frontière de l'Ukraine).

St. Joasaph was born in the city of Pryluky in what is now the Chernihiv

Saint Joasaph est né dans la ville de

oblast on September 8/21, 1705, on the Feast of the Nativity of the Mother of God and was baptized Joachim. His father was Andriy Horlenko, a member of a noble Kozak family. His mother, Maria, was the daughter of Het'man Danylo Apostol. The first born of eight children, he was reared mostly by his mother, since his father was frequently on the black list of Tsar Peter I, and so spent a good deal of time in exile.

The parents were good pious folk who found strength to endure the difficulties in their lives through prayer. As his father, Andriy, prayed one day for little Joachim he was graced by a vision in which he saw the Mother of God in the air on the horizon and his little son on his knees praying before her. The Most Pure looked kindly at the lad and said: "Thy Prayer finds favour with me".

Joachim was enrolled in the Kyiv Spiritual Academy at the age of seven. A good many of his teachers were Monks and young Joachim found himself attracted to their style of life. Thus at the youthful age of 20 he became a Rassophore Monk, taking the name Ilarion at the Mezhyhirs'kyy Monastery in Kyiv. On November 21/December 4, at the feast of the Entry of the Mother of God into the Temple, he was tonsured with the name Joasaph in the Kyiv Brats'kyy Monastery. By this time he had completed his studies at the Academy.

The Primate of the Kyivan diocese, Archbishop (when the Kyivan Metropolia was placed under the jurisdiction of the Patriarchate of Moscow in 1686, the Primate's title was lowered from "Metropolitan" to

Prylouky dans ce qui est aujourd'hui la province (oblast) de Tchernihiv le 8/21 septembre, 1705, jour de la Fête de la Nativité de la Mère de Dieu, et fut baptisé avec le nom de Joachim. Son père était Andriy Horlenko, un membre d'une noble famille Kozak. Sa mère, Maria, était la fille de Het'man Danylo Apostol. Le premier-né de huit enfants, il fut élevé principalement par sa mère, puisque son père se retrouva souvent sur la liste noire du tsar Pierre Ier, et donc passa une bonne partie de son temps en exil.

Les parents furent de bonnes personnes pieuses ayant trouvé la force d'endurer les difficultés de leur vie par la prière. Alors que son père, Andriy, pria un bon jour pour le petit Joachim, il reçut la grâce d'une vision dans laquelle il vit la Mère de Dieu à l'horizon dans le ciel et son petit-fils à genoux priant devant elle. La Très-Pure regardait avec tendresse l'enfant, lui disant: « Ta prière trouve grâce à mes yeux. »

Joachim fut inscrit à l'Académie spirituelle de Kyiv à l'âge de sept ans. Un nombre important de ses professeurs étaient Moines et le jeune Joachim fut attiré par leur style de vie. Ainsi, au tendre âge de 20 ans il devint un Moine Rassophore, prenant le nom d'Hilarion au Monastère Mezhyhirs'kyy à Kyiv. Le 21 novembre/4 décembre, lors de la Fête de l'Entrée de la Mère de Dieu dans le Temple, il fut tonsuré avec le nom de Joasaph dans le Monastère de Kyiv Brats'kyy. À cette époque, il venait de terminer ses études à l'Académie.

Le Primat du Diocèse de Kiev, l'Archevêque (lorsque la Métropole de Kyiv fut placée sous la juridiction

“Archbishop”) Raphael (Zaborovs'kyy) noticed the talents of the young Monk and assigned ever greater responsibilities to him. Joasaph dedicated himself to spiritual endeavours in addition to his administrative duties, as was befitting a Monk. He authored a work highlighting the importance of such labours entitled The Conflict of the Seven Venerable Virtues with the Seven Deadly Sins.

In 1737, Hieromonk Joasaph was made Abbot of the Holy Transfiguration Mhars'kyy Monastery in Lubno (now Poland). The relics of St. Athanasius, the persecuted Patriarch of Constantinople, who reposed in the Lord in the Monastery were there at the time, and he appeared several times to Abbot Joasaph to encourage him in his labours. Today St. Athanasius' relics rest in the Annunciation Cathedral in Kharkiv, Ukraine, in a sitting position according to the Greek tradition.

Joasaph did not remain long in Lubno, for he was soon called away to Moscow and in short order appointed vicar of the Holy Trinity Sergiev Lavra. Eleven years of hard work ensued, in which he saw to the rebuilding of the spiritual as well as the physical resources of the Church. The Russian Tsaritsa Elizabeth I, daughter of Tsar Peter who had caused the Horlenko family so much suffering, loved to come and listen to Fr. Joasaph's preaching. It is said that not a single person was executed during her reign (1741-1762). The Saint was a countryman of her morganatic husband, Oleksiy Rozumovs'kyy, brother of the last Het'man of Ukraine, Kyrylo Rozumovsky (a morganatic marriage is one by which

du Patriarcat de Moscou en 1686, le titre du Primat fut abaissé de « Métropolitaine » à « Archevêque ») Raphaël (Zaborovs'kyy) remarqua les talents du jeune Moine et lui assigna des responsabilités toujours plus grandes. Joasaph se consacra à des efforts spirituels, en plus de ses fonctions administratives, comme tout bon Moine. Il écrivit une œuvre intitulée Le conflit entre les sept vénérables vertus et les sept péchés mortels mettant en évidence l'importance de ce type de labours.

En 1737, le hiéromoine Joasaph fut fait Abbé du Monastère de la Transfiguration Mhars'kyy de Lubno (aujourd'hui en Pologne). Les Reliques de Saint Athanase, le Patriarche persécuté de Constantinople, qui reposaient dans le Seigneur à cette époque à l'intérieur du Monastère, et il apparut à plusieurs reprises à l'Abbé Joasaph pour l'encourager dans ses travaux. Aujourd'hui, les Reliques de Saint Athanase reposent dans la Cathédrale de l'Annonciation à Kharkiv, en Ukraine, en position assise, selon la tradition grecque.

Joasaph ne resta pas longtemps à Lubno, car il fut bientôt appelé ailleurs – à Moscou – et, en peu de temps, nommé vicaire de la Laure de la Trinité-Saint-Serge. Onze années de travail acharné s'ensuivit, durant lesquelles il s'occupa à la reconstruction des ressources aussi bien spirituelles que physiques de l'Église. La tsarine Élisabeth Ière de Russie, fille du tsar Pierre, qui avait causé à la famille Horlenko tant de souffrances, aimait se déplacer pour écouter la prédication du Père Joasaph. Il est dit qu'aucune personne ne fut exécutée au cours de son règne (1741-1762). Le Saint

two people of unequal rank marry, and the rights and privileges of the higher class partner are not passed on to the lower class one).

Upon the Tsaritsa's recommendation, Archimandrite Joasaph was consecrated Bishop of Belgorod and Oboyan (a town in the Kurs'k oblast) in the Cathedral of the Holy Apostles Peter and Paul in St. Petersburg, Russia, in 1748. Bishop Joasaph continued to distinguish himself as a Pastor. He visited his flock frequently, knew many of them by name and was devoted to their spiritual and physical needs. He was also much concerned with the education of his Clergy and the appropriate carrying out of Church Services according to the Typikon. He insisted on proper reverence towards Sacred things.

On one occasion in the city of Izyum (Kharkiv oblast) he saw an Icon of the Mother of God which was inappropriately placed and immediately ordered that it be placed as it ought to be in recognition of the holiness of its subject. The Icon came to be known as the "Pishchans'kyy Icon of the Mother of God" and worked many miracles.

St. Joasaph administered his diocese for only 5 years. He reposed in the Lord on December 10/23, 1754. His relics were found to be incorrupt and miracles were often obtained by those who venerated them. He was canonized with the active cooperation of the last Tsar of Russia, Nicholas II, on September 4, 1911.

Daily, at 3:00 in the afternoon, the hour in which our Lord Jesus Christ died on the Cross, St. Joasaph would offer this special Prayer to the

fut l'un des compatriotes de son mari morganatique, Oleksiy Rozumovs'kyy, frère du dernier Het'man de l'Ukraine, Kyrilo Rozumovsky (un mariage morganatique consiste en deux personnes de rangs différents se mariant ; les droits et privilèges du à la partenaire au rang social plus élevé ne sont pas transmis à l'autre personne issue de la classe inférieure).

Sur recommandation de la tsarine, l'Archimandrite Joasaph fut consacré Évêque de Belgorod et Oboyan (une ville de l'oblast de Kurs'k) dans la Cathédrale des Saints Apôtres Pierre et Paul à Saint-Pétersbourg, en Russie, en 1748. L'Évêque Joasaph continua de se distinguer en tant que pasteur. Il visita son troupeau fréquemment, connaissant beaucoup d'entre eux par leur nom, tout en se consacrant à leurs besoins spirituels et physiques. Il se préoccupa aussi beaucoup du niveau d'éducation de son Clergé ainsi que de la qualité des offices de l'Église dans le plein respect du Typikon. Il insista sur la révérence qu'il fallait entretenir envers toute chose sacrée.

À une occasion, dans la ville de Izyum (oblast de Kharkiv), il vit une Icône de la Mère de Dieu mal placée et ordonna immédiatement que la situation soit corrigée pour qu'elle puisse retrouver toute la dignité et la sainteté lui revenant. L'Icône en est venue avec le temps à porter le nom d'« Icône Pishchans'kyy de la Mère de Dieu » et fit beaucoup de miracles.

Saint Joasaph administra son Diocèse durant seulement cinq années. Il reposa dans le Seigneur le 10/23 décembre, 1754. Ses Reliques furent jugées non corrompues, et

Saviour: "Blessed is the day and hour in which my Lord Jesus Christ was born, suffered on the Cross, and died for my sake. O Lord, Jesus Christ, Son of God, in the hour of my death welcome the spirit of Thy servant, an earthly wanderer, by the prayers of Thy Most-holy Mother and all Thy saints, for Thou art blessed unto the ages of ages. Amen."

St. Joasaph offers his Prayer for our use as well.

des miracles furent souvent obtenus par ceux qui les vénéraient. Il fut canonisé avec la collaboration active du dernier tsar de Russie, Nicolas II, le 4 septembre 1911.

Tous les jours, à 3 h 00 de l'après-midi, à l'heure où notre Seigneur Jésus-Christ rendit Son dernier souffle sur la Croix, Saint Joasaph offrait la Prière spéciale suivante au Sauveur : « Bénis soient le jour et l'heure où mon Seigneur Jésus-Christ est né , a souffert sur la croix, et a accepté la mort pour mon salut. O Seigneur, Jésus-Christ, Fils de Dieu, à l'heure de ma mort, accepte l'esprit de ton serviteur, un vagabond de la terre, par les prières de Ta Très Sainte Mère et de tous Tes saints, car Tu es béni dans les siècles des siècles. Amen. »

Saint Joasaph nous offre également sa prière pour notre usage.